

Chuyện người đàn bà lang thang khát tình...

20:59 28/03/2023

Tác giả: Nguyễn Hạnh

Trong một lần dự sinh nhật người bạn, tôi đã gặp Nam - một anh chàng điển trai, hay cười, ít nói. Chúng tôi đã nảy sinh thứ tình cảm gọi là “tình yêu sét đánh”. Những ngày tháng hạnh phúc thời sinh viên vẫn luôn như một giấc mơ mà nhiều lần nghĩ lại vẫn khiến tôi tiếc nuối.

Tôi và Nam kết hôn khi cả hai chưa có việc làm ổn định, thu nhập không có, mọi chi tiêu phải dựa bố mẹ anh vì tôi là trẻ mồ côi, phải sống với dì từ khi lên 5. Khó khăn luôn thường trực khiến cho tôi xuống sắc nhanh chóng. Rồi nhờ vào sự nỗ lực phấn đấu, chồng tôi cũng được cất nhắc lên chức phó phòng kinh doanh công ty xuất nhập khẩu, còn tôi thì được nhận vào làm kế toán cho một doanh nghiệp tư nhân.

Mặc dù lương hơi thấp nhưng bù lại, tôi thường xuyên được chuyện trò, gặp gỡ nhiều người lại có thể thoải mái sẻ chia mọi niềm vui, nỗi buồn trong cuộc sống với những đồng nghiệp chung hoàn cảnh.

Ảnh minh họa

Công việc dần ổn định, tôi dành thời gian chăm sóc bản thân, đôi khi còn hẹn bạn café chém gió, tổ ấm của tôi luôn đầy ắp tiếng cười. Thế nhưng, niềm hạnh phúc tưởng chừng trọn vẹn đó không kéo dài như tôi vẫn nghĩ.

Khi tôi phát hiện mình có thai, chồng và bên nội vui mừng lắm với khát khao mong mỏi có một đứa con trai nối dõi nên yêu chiều, chăm sóc tôi từng li từng tí. Thế nhưng, kết quả siêu âm lúc bé tròn 3 tháng đã thay đổi mọi thứ. Nước mắt tôi lăn dài khi nghe bác sĩ bảo “em bé giống mẹ”. Chồng tôi không nói gì, chỉ lẳng lặng kéo tôi ra khỏi phòng khám về nhà.

Những ngày tháng sau đó là chuỗi ngày tôi sống trong địa ngục. Bố mẹ chồng với tư tưởng cũ không còn đoái hoài đến tôi. Bà vốn đã định kiến “nhất nam viết hữu, thập nữ viết vô”, giờ lại càng day nghiêng với tội “không đẻ được con trai” của tôi. Dù đang kỳ mang bầu nhưng những lời nói vô cảm của mẹ chồng khiến tôi chua xót vô cùng.

Thế nhưng, nỗi tủi cực đó chưa khiến tôi đau đớn bằng sự thay đổi chóng mặt của chồng. Mặc dù tuổi trẻ nhưng tư tưởng khao khát muốn có một đứa con trai để nối dõi tông đường vẫn luôn đeo đẳng anh. Sau mỗi cuộc nhậu, bạn bè kích bác, tư tưởng ấy lại thêm sâu nặng. Hình ảnh một người chồng hiền lành biến mất, thay vào đó là một gã nát rượu, say sưa triền miên. Tôi nhiều lần khuyên nhủ nhưng anh mạnh mẽ quát mắng: “Tao chỉ cần một đứa con trai...”. Lời nói đó như nhát dao cứa vào tim tôi, chát chúa, đau thương.

Một đêm, rồi hai đêm và giờ đây dường như đã trở thành thói quen, chồng tôi thường xuyên vắng nhà. Chuyện chăn gối vợ chồng cũng hoàn toàn chấm dứt từ cái ngày chồng biết tin tôi mang bầu con gái. Như bao người phụ nữ khác, những dự cảm bất thường về chồng đến với tôi. Khi đang mang bầu ở tháng thứ 5, trong một lần đi ăn cùng đồng nghiệp, tôi vô tình bắt gặp anh tình tứ thân mật trở người phụ nữ trẻ. Tôi như chết lặng, tim loạn nhịp, đầu óc quay cuồng, phải tĩnh tâm một hồi lâu tôi mới có thể tiếp tục đi tiếp.

Đêm hôm đó, tôi dằn vò, suy nghĩ làm cách nào để níu kéo chồng về với mình, hay là ly hôn rồi một mình nuôi đứa con sắp chào đời. Bị kích lên đến đỉnh điểm khi tối hôm sau, anh đi uống say rồi tình tứ với nhân tình đến rạng sáng mới về. Không kìm nén được lòng mình, nghĩ anh đã ngủ say, tôi lén lấy điện thoại anh gọi cho ả nhân tình kia.

Thế nhưng, khi tôi mới ra được đến ban công, đang lẩn mò mở khóa điện thoại thì có bàn tay túm tóc tôi từ đằng sau giật mạnh, anh như con thú đại cướp điện thoại rồi ném vỡ tung, đẩy mạnh tôi ngã đập bụng vào lan can. Chồng không ngớt lời chửi rủa, lẳng mạ tôi là “con đàn bà không biết

đề” trong khi tôi thấy bụng đau, máu bắt đầu chảy, cầu cứu anh nhưng anh vẫn mặc tôi nằm đó rồi bỏ đi.

Cuối cùng, tôi phải tự mình lết vào phòng cố tìm điện thoại gọi xe cứu thương và mẹ chồng. Khi tôi tỉnh lại thì thấy mình đang trong bệnh viện, dì đang ngồi bên cạnh, dì bảo tôi bị ngã mạnh nên không giữ được đứa con. Sau 5 ngày thì tôi được xuất viện về nhà, trong lòng tôi thương đứa con bạc phận bao nhiêu thì lòng thù hận chồng nhiều bấy nhiêu. Anh ta không đón nhưng khi thấy tôi về lại thẳng tay ném đồ đạc của tôi rồi đuổi:

- Con đàn bà vô dụng, cút ra khỏi nhà này ngay.

Vậy là tôi ôm đồ ra khỏi nhà chồng, quay về nhà dì thì không tiện, tôi đành tìm một nơi ở tạm rồi tính tiếp. Tôi thuê một phòng trong nhà nghỉ gần công ty ở tạm. Những ngày sau, đầu óc tôi không ổn định khi đêm nào cũng nằm mơ thấy một đứa bé không rõ mặt nằm trên vũng máu, rồi tôi lại khao khát có một đứa con.

Tôi không thể nào tập trung vào công việc, tối hôm đó, vì buồn chán nên tôi tới một quán nhậu, gọi rượu rồi uống một mình. Nhìn những người trong quán ai ai cũng có đôi có cặp mà tôi thêm quá, có tí men trong người làm tôi chuyểnh choáng, chưa bao giờ tôi lại muốn gần gũi đàn ông tới vậy.

Tôi trở về phòng khi trời mưa xối xả, sấm chớp ầm ầm, đang loay hoay tìm đồ để thay thì nghe tiếng gõ cửa bên ngoài rất gấp, tôi ngạc nhiên khi vừa mở cửa là bóng một người đàn ông cao lớn ngã ập vào người tôi. Nhìn kĩ thì tôi nhận ra đó là sếp tổng của chồng, người đàn ông góa vợ đã 3 năm nay. Chưa kịp định thần lại lí do vì sao anh ta ở đây thì bàn tay đó đã lướt trên tôi, vuốt ve những điểm căng tràn, nhạy cảm mà tôi lẽ ra phải đẩy kẻ đang cưỡng đoạt mình ra thì lại níu đầu hấn vào ngực mình, buông trôi trong cơn dục vọng. Cái thứ mùi hăng hăng của đàn ông bủa vây lấy tôi. Vòm ngực vạm vỡ của anh ta dán sát vào cơ thể tôi rồi siết tôi chặt hơn, đôi môi dày dặn, bóng rẩy lần tìm môi tôi, xuống cổ, lần dần xuống dưới đê mê điên loạn. Rồi gã bế thốc tôi lên giường, đổ ập lên tôi, đè bẹp chút phản kháng yếu ớt cuối cùng của người đàn bà khát chồng.

Sáng sớm hôm sau tỉnh dậy tôi không còn ngạc nhiên khi sếp của chồng giải thích: “Tối qua tôi có hẹn ở đây, không ngờ uống say quá nên gõ cửa nhầm phòng”, tôi nói không sao nhưng mắt lại ầng ậng nước làm cho anh ta bối rối:

- Cô sao vậy, là lỗi của tôi, tôi sẽ bù đắp cho cô và hứa giữ kín chuyện này với Nam.

Vậy là tôi được đà kể hết đầu đuôi câu chuyện cho anh ta nghe. Tôi thấy rõ ánh mắt đồng cảm từ anh ấy dành cho tôi, anh không ngần ngại mà đề xuất:

- Nếu em không ngại thì hãy cho tôi cơ hội mang lại hạnh phúc cho em, em hạnh phúc là cách trả thù tốt nhất cho những kẻ bội bạc như chồng và gia đình của chồng em.

Trong hoàn cảnh ấy tôi thấy ông trời đang ưu ái cho một số phận hẩm hờ nên gật đầu đồng ý. Cùng với thời gian tôi phát hiện mình có bầu với người chồng mới thì cũng là lúc chồng cũ xuất hiện van xin tôi:

- Cầu xin em làm ơn, làm phúc nói với sếp tổng một câu tha cho anh, sếp đã tìm được hết chứng cứ anh gian lận trong báo cáo tài chính, nếu sếp giao cho công an thì anh không chỉ đi tù mà cuộc đời còn lại của anh thê thảm quá.

- Người anh cần tìm là chồng tôi chứ không phải tôi.

Tôi dùng tay hất mạnh anh ta đang quỳ bám váy tôi mà bước vào nhà. Tôi tin vào sự trả giá, chỉ có điều cái giá đó đến sớm hay muộn mà thôi.

Link bài viết: <https://tinthat.vn/chuyen-nguoi-dan-ba-lang-thang-khat-tinh%E2%80%A6>